

АНОТАЦІЯ
навчальної дисципліни
«Кримінально-правова кваліфікація»

Метою вивчення вибіркової навчальної дисципліни «Кримінально-правова кваліфікація» є ознайомлення здобувачів з теоретичними та практично-прикладними проблемами, які виникають при використанні в Україні кримінально-правових засобів захисту прав та інтересів людини, суспільства і держави та шляхами їх вирішення у теорії кримінального права, українському законодавстві, правозастосовній практиці.

Завдання вивчення навчальної дисципліни полягають у формуванні знань, навиків та умінь щодо теоретичного аналізу та практичного застосування існуючих в Україні та перспективних кримінально-правових засобів протидії кримінальним правопорушенням. Завдяки вивченні цієї навчальної дисципліни здобувач зможе визначити межі кримінально-правової регламентації суспільних відносин, поглибити та розширити раніше отримані знання з дисциплін кримінально-правового циклу, виробити уміння та навички кваліфікації діянь, передбачених кримінальним законом

Предметом навчальної дисципліни виступають теоретичні та практично-прикладні положення, які стосуються:

- загальних засад кримінально-правової кваліфікації їх актуальній інтерпретації;
- чинних кримінально-правових норм, які є інструментами протидії кримінальним правопорушенням, а також перспектив їх удосконалення;
- матеріалів правозастосовної практики України щодо застосування кримінально-правових норм у частині, яка стосується кримінально-правової кваліфікації;
- теоретичних концепцій щодо відповідальності за окремі види кримінальних правопорушень та застосування кримінально-правових норм.

Знання, уміння та навички, якими повинен оволодіти здобувач. Після опанування вибіркової навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен **знати:**

- види та підстави кримінально-правової кваліфікації;
- принципи та правила кримінально-правової кваліфікації;
- положення, які стосуються кваліфікації окремих типів діянь, передбачених кримінальним законом;
- систему Кримінального кодексу України та кримінального права України;
- зміст інститутів кримінального права України та їх взаємозв'язок;
- зміст ознак складів конкретних кримінальних правопорушень, відповідальність за вчинення яких передбачена статтями Особливої частини КК;
- нормативні визначення понять, які визначаються в Загальній та Особливій частинах КК України;
- наукові визначення понять, що вживаються в Загальній та Особливій частинах кримінального права, які не мають нормативного закріплення;

позицію слідчої та судової практики стосовно питань застосування положень законодавства про кримінальну.

Серед кола знань ключовим є не запам'ятовування певного масиву інформації, а уміння її віднаходити та інтерпретувати в аспекті правозастосування. Це передбачає звернення не лише до окремих статей чинного кримінального законодавства, а до їх системного аналізу та оволодіння усім багатством кримінально-правового інструментарію захисту прав людини у його широкому розумінні. У свою чергу це передбачає наявність відповідних знань не лише з кримінального права, але і з суміжних правових галузей, насамперед адміністративного права, кримінального процесуального права, адміністративного процесу.

Також здобувач вищої освіти повинен **уміти**

логічно та послідовно викласти засвоєний ним матеріал;

аналізувати та застосовувати відповідні нормативно-правові акти;

аргументовано відстоювати свою правову позицію.

тлумачити положення КК України належно володіючи при цьому кримінально-правовими категоріями та поняттями;

вирішувати питання про кримінальну протиправність діянь особи;

визначати зміст елементів складів конкретних кримінальних правопорушень та ознак що їх характеризують;

проводити розмежування суміжних складів кримінальних правопорушень;

правильно застосувати положення КК вирішуючи питання про кваліфікацію вчиненого посягання.

При цьому найбільш вагомим є уміння вести дискусію, аналізувати аргументи *pro* та *contra* позиції, яка відстоюється, бачити найближчі та перспективні позитивні та негативні наслідки використання кримінально-правових засобів у конкретних життєвих ситуаціях.

Першочерговим є формування у здобувачів вищої освіти переконання, що кримінально правові засоби є *ultima ratio* у захисту прав людини, що пріоритетним напрямком є запобігання відповідним посяганням. Загалом, після вивчення цієї навчальної дисципліни, студент має утвердитися у думці згідно якої кримінальний кодекс є кодексом свободи, а покарання не є єдиним кримінально-правовим засобом видом реагування на порушення прав людини.